

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 695/21
5.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљених АА и ББ, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву, у вези са чланом 33 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Милоша Мандића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву К.бр.8/21 од 26.5.2021. године, у седници већа одржаној у присуству адвоката Милоша Мандића, а у одсуству уредно обавештених заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног ББ, дана 5. октобра 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Милоша Мандића, и пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.8/21 од 26.5.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К.бр.8/21 од 26.5.20201. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, у саизвршилаштву, у вези са чланом 33 КЗ, па је суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 29.12.2020. године, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју се урачунава време проведено на задржавању од 29.12.2020. године до 31.12.2020. године.

На основу члана 83 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана, која се има извршити у заводу за извршење казне, с тим што њено укупно трајање не може бити дуже од три године, а време проведено у установи за лечење, урачунава се у казну затвора.

На основу члана 246 став 8 у вези са чланом 87 КЗ, од оптуженог АА се одузима опојна дрога хероин нето масе 94,70 грама, заједно са базом за хероин нето масе 98,55 грама, база нето масе 78,22 грама, једна таблета лека “Бупренорфин” од 2 мг и опојна дрога кокаин нето масе 0,40 грама, који се налазе на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци (“Службени гласник” број 38/19).

На основу члана 87 КЗ од окривљеног АА се одузима кутија са електронском вагицом за прецизно мерење и једно неотворено паковање полиетиленских кеса за замрзивач 50 комада и мобилни телефон марке “Huawei”, модел “P Smart Z” IMEI бројева ... и ..., у коме се налазе сим картице мобилног оператора МТС бројева ... и ..., црно-зелене боје у неиспитаном стању.

На основу члана 87 КЗ од окривљеног ББ се одузима мобилни телефон марке “Xiaomi” модел “Redmi Note 9” серијског броја ..., IMEI бројева ... и ..., у коме се налази сим картица мобилног оператора МТС броја ... плаве боје у неиспитаном стању, са силиконском црном футролом и електронска вагица за прецизно мерење сиве боје непознатог произвођача, без видљивих ознака.

Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка у износу од 338.193,16 динара у корист буџетских средстава и то Вишем суду у Ваљево износ од 72.852,10 динара и ВЈТ Ваљево износ од 265.341,06 динара, и то појединачно оптужени АА износ од 214.143,16 динара, а окривљени ББ износ од 124.050,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Окривљени су обавезани да на име паушала плате износ од по 20.000,00 динара у корист буџетских средстава суда, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног ББ, адвокат Милош Мандић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине ожалбену пресуду и да предмет врати на поновни поступак, као и да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.768/21 од 30.7.2021. године, предложио је да Апелациони суд у Београду одбије жалбу браниоца окривљеног ББ, адвоката Милоша Мандића, као неосновану и потврди побијану пресуду.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног ББ, адвоката Милоша Мандића, а у одсуству уредно обавештених окривљеног ББ и заменика Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом и изјављеном жалбом, као и мишљењем Апелационог јавног тужиоца, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалба је неоснована.

По оцени Апелационог суда, изрека првостепене пресуде је насупрот наводима жалбе браниоца окривљеног јасна, разумљива и садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела за које су окривљени АА и ББ оглашени кривим и није противречна разлозима пресуде. Разлози дати у образложењу ожалбене пресуде о свим одлучним чињеницама од значаја за постојање кривичног дела у питању и кривице његовог брањеника су довољни и правилни и нису међусобно противречни, нити супротни садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, изрека побијане пресуде није неразумљива, нити противречна разлозима услед тога што у изреци стоји да су окривљени АА и ББ, по претходном договору о заједничком деловању, од њима познатог лица неовлашћено купили ради продаје, а затим неовлашћено преносили ради продаје опојну дрогу хероин и базу за хероин, што су платили 1.900 евра, а у разлозима на два места (страна 5 и 8) да је окривљени АА од њему познатог лица из Београда купио опојну дрогу хероин, што је укупно платио 1.900 евра, при чему окривљени ББ није ни излазио из возила. По оцени овог суда, ради се о одбрани окривљеног АА, која је изнета кроз утврђивање чињеничног стања, односно првостепени суд је утврђујући чињенично стање изнео одбрану окривљеног АА, који је током поступка по оцени суда покушао да целокупну одговорност преузме на себе, односно да искључи било какву везу окривљеног ББ са опојном дрогом. Међутим, првостепени суд је потом јасно и исцрпно образложио учешће окривљеног ББ у радњи извршења дела, тако да изрека није противречна разлозима, а потом на страни 28 јасно навео да су по оцени суда окривљени извршили наведено кривично дело у саизвршилаштву и то на начин описан у изреци пресуде.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотупно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези примене кривичног закона, бранилац у жалби указује да је чињенично стање суд у великој мери утврдио на основу одбране окривљеног АА, селективно прихватајући његове тврдње, да је сам АА инсистирао на томе да окривљени ББ нема никакве везе са извршењем предметног кривичног дела и да је његов брањеник уверљиво објаснио контакт са кесом у којој је била опојна дрога. Даље је навео да је првостепени суд неосновано одбио његов захтев за издвајање незаконитог доказа - потврди о одузетим предметима од окривљеног ББ, јер је претрес његовог возила извршен без наредбе суда, иако за то нису били испуњени законски услови у смислу члана 158 и члана 159 ЗКП. Надаље оспорава да су на вагици која је одузета од његовог брањеника пронађени трагови опојне дроге и износи претпоставке како су се ти трагови ту могли наћи, односно да је дошло до замене вагица.

Изнети жалбени наводи нису основани, јер је првостепени суд на основу свих изведених доказа, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности, правилно и у потпуности утврдио чињенично стање из изреке побијане пресуде, те се исто жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ не доводи у сумњу.

Најпре, првостепени суд је детаљно и уверљиво на странама 16 и 17 образложио због чега није прихватио одбрану окривљеног ББ да је према њему и окривљеном АА,

након што их је полиција зауставила, примењена сила, што прихвата и овај суд.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ББ којима оспорава законитост извршене радње прегледа возила, такође нису основани, јер у конкретном случају није вршено претресање возила у смислу члана 152-160 ЗКП, већ преглед возила у смислу члана 286 ЗКП у вези са чланом 97 Закона о полицији, а разлози које је првостепени суд дао за своју оцену да су окривљени посматрали поступање службених лица том приликом (страна 18), као и остали разлози дати за оцену да је извршена радња законита (страна 26 и 27) логични су и довољни.

Правилно је првостепени суд одлучио да не прихвати одбрану окривљеног ББ са главног претреса у којој је покушао да представи да је случајно додирнуо кесицу у којој се налазила купљена опојна дрога, која је противречна како одбрани окривљеног АА у погледу места где се у возилу налазила опојна дрога, тако и његовој сопственој одбрани из истраге када је изјавио да окривљени АА приликом повратка у возило није ништа носио у рукама, јер је нелогично да се тих врло битних детаља не сети приликом првог саслушања, већ скоро пет месеци после критичног догађаја. И по оцени овог суда, чак и када би се прихватила одбрана окривљеног ББ у погледу ове околности, то не би утицало на чињеницу да су на електронској вагици која је одузета од њега, пронађени трагови опојне дроге хероин. Теорије које износи његов бранилац - да је на тој вагици мерена опојна дрога у полицијској станици или да је дошло до замене вагице, нису уверљиве, јер је у потврдама о привремено одузетим предметима изричито наведено да је мерење извршено на небаждареним вагицама које поседује ОКП ПУ Ваљево, из фотодокументације (фотографије 13, 43 и 44) јасно се уочава да располажу са више вагица, а околност да је вагица окривљеног ББ истог типа не доводи у сумњу разлоге првостепеног суда дате на страни 22 у последњем пасусу, који је посебно имао у виду да је одговор вештака мр Соње Бановић Стевић могао да доведе до одређене дилеме у том погледу.

Дакле, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање на основу свих изведених доказа, које је детаљно и јасно анализирао и међусобно повезао у образложењу побијане пресуде, на основу којих је правилно нашао да сви изведени докази указују да су окривљени опојну дрогу хероин и базу за хероин заједнички купили и преносили за Ваљево, што се утврђује и по томе што се на привремено одузетим предметима који су били предмет ДНК вештачења, налази биолошки траг више лица, међу којима и окривљеног ББ, а у потврду закључка да је опојна дрога заједнички купљена и преношена ради даље продаје говори и чињеница да је приликом физичко-хемијског вештачења електронске вагице која је привремено одузета од окривљеног ББ, на истој детектовано присуство пар материјалних трагова у облику тачкица, и то хероина, папаверина, носкапина, ацетилованих деривата кодеина, морфина и тебаина, те разблаживача кофеина и парацетамола, које прашкасте супстанце су детектоване и у узорцима са предмета који су пронађени и одузети од окривљеног АА.

Цењени су и остали жалбени наводи којима у суштини полемише са оценом доказа првостепеног суда и износи сопствена оцена изведених доказа, но другостепени суд налази да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, јер је првостепени суд у довољној мери расветлио одлучне

чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање, а за свој закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено а квалификацијом противправне делатности окривљених АА и ББ по члану 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву, у смислу члана 33 КЗ, закон је правилно примењен, о чему је првостепени суд у пресуди дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које и овај суд у свему прихвата.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, поводом жалбе браниоца окривљеног ББ, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног, првостепени суд је правилно узео у обзир да је породичан човек, отац двоје деце, да је млађе дете са посебним потребама и да је до сада неосуђиван, а отежавајућих околности није било. Потом је овим околностима дао адекватан значај и окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци.

С обзиром на степен кривице окривљеног ББ и јачину угрожавања заштићеног добра, и по оцени овог суда, изреченом казном затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју се урачунава време проведено на задржавању од 29.12.2020. до 31.12.2020. године, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић